

РЕШЕНИЕ

№ 191/22.04.2019 г., гр.Монтана

В името на народа

Административен съд - Монтана, в съдебно заседание на деветнадесети април две хиляди и деветнадесета година, в състав :

Председател: Соня Камарашка

Членове: Бисерка Бойчева

Мария Ницова

при секретар В*** и с участието на прокурора Александрова разгледа докладваното от съдия Ницова адм.д.№ 107/2019 г. по описа на Административен съд Монтана

Производството е по протест на прокурор при Окръжна прокуратура Монтана, с който се оспорват разпоредби от подзаконов нормативен акт на Общински съвет Бойчиновци, с правно основание чл.186, ал.2 във вр. с чл.185 във вр.с чл.16, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.145, ал.6 от Закона за съдебната власт/ЗСВ/.

Прокурорът при Окръжна прокуратура Монтана с протеста, инициирал настоящето дело, оспорва разпоредби от подзаконов нормативен акт на Общински съвет Бойчиновци, а именно чл.5, ал.1, в частта „български“, чл.28, ал.1, чл.34, ал.1, т.1, чл.39, ал.1, т.1, чл.40, т.2 от Наредба за реда за управление и разпореждане с общински жилища/Наредбата/, приета с решение № 99 по протокол № 17/31.03.2005г. на Общински съвет Бойчиновци.

В протеста се твърди, че разпоредбите на чл.5, ал.1, в частта „български“ и чл.39, ал.1, т.1 и чл.40, т.2 от Наредбата на Общински съвет Бойчиновци, е посочено, че същата касае „български“ граждани.Тези разпоредби несъответстват на нормативен акт от по-висока степен, а именно на чл.43 от ЗОБС /Изм. - ДВ, бр. 96 от 1999 г., бр. 101 от 2004 г./, с което изменение е отпаднало изискването нуждаещите се лица да са български граждани. За разпоредбата на чл.28, ал.1 от Наредбата, относно „настаняването в резервния жилищен фонд за срока на мандата“, същото е в противоречие с разпоредбата на чл.45 ,ал.1 от ЗОБС във връзка с чл.42 от ЗОБС „ В резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от две години..“. Разпоредбата на чл.34, ал.1, т.1 от Наредбата, за основанията за прекратяване на наемните правоотношения, поради неплащане на наемната цена или на консумативните разходи за повече от 6 месеца, което е в противоречие с разпоредбата на чл.46, ал.1, т.1 от ЗОБС /изм. - ДВ, бр. 54 от 2008 г./ неплащане на наемната цена или на консумативните разходи за повече от три месеца. Поради изложените несъответствия на основание чл.185, ал.2 предложение второ във връзка с ал.1, чл.186, ал.2 във връзка с чл.16, ал.1, т.1 предложение първо от АПК и чл.145, ал.6, изречение първо от ЗСВ, поради което се прави искане за тяхната отмяна. Претендира направените по делото разходи.

За ответника – Общински съвет гр. Бойчиновци, редовно призовани, чрез председателя, не изпраща процесуален представител и не изразява становище.

Окръжна Прокуратура Монтана, чрез представителя в съдебно заседание, поддържа, че протестът е основателен, респективно, че оспорените разпоредби от Наредбата страдат от порок – противоречие с материалноправни норми и като такива са незаконосъобразни, като навежда доводи и съображения, съгласно изложените в протеста, при което предлага същите да бъдат отменени, като противоречащи на нормативен акт от по-висока степен. Претендира направените в производството разноски.

Протестът на прокурор при Окръжна прокуратура Монтана за оспорване на разпоредби от подзаконовия нормативен акт от местно значение, е подаден съгласно разпоредбата на чл.186, ал.2 във връзка с чл.185, ал.2, предл. 2 от АПК от орган, оправомощен за упражни това процесуално право без ограничение във времето, съгласно разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК, поради което е допустим за разглеждане.

Административен съд - Монтана, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

С решение № 99, взето на заседание, проведено на 31.03.2005 г. по протокол № 17, Общински съвет Бойчиновци, след обсъждане приема Наредба за реда за управление и разпореждане с общински жилища – от общ брой общински съветници – 17, на заседанието са присъствали 14, впоследствие 12, от които гласували са – “за” – 12, няма против и въздържали се.

Въз основа на тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Предмет на оспорване са посочените разпоредби на чл.5, ал.1, в частта “български”, чл.28, ал.1, чл.34, ал.1, т.1, чл.39, ал.1, т.1, чл.40, т.2 от Наредба за реда за управление и разпореждане с общински жилища. Общинските съвети като органи на местното самоуправление на територията на съответната община решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. Общинският съвет определя с Наредби правила от местно значение, но само при спазване на посочените по-горе принципи, които са уредени с нормативен акт от по-горна степен. При анализ на оспорените разпоредби на чл.5, ал.1, в частта „български“ и чл.39, ал.1, т.1 и чл.40, т.2 от Наредбата на Общински съвет Бойчиновци, е посочено, че същата касае „ български“ граждани. Тези разпоредби наистина не са в съответствие с нормативен акт от по-висока степен, а именно Закона за общинска собственост, по – точно с разпоредбата на чл.43 от ЗОБС /Изм. - ДВ, бр. 96 от 1999 г., бр. 101 от 2004 г./, като с изменението е отпаднало изискването нуждаещите се лица да са български граждани. Разпоредбата на чл.28, ал.1 от Наредбата „настаняването в резервния жилищен фонд за срока на мандата на кметове, зам.кметове и кметски заместници, които нямат жилище в съответното населено място“, предвид факта, че мандатът на посочените лица, съгласно ЗМСМА е 4 години, то настаняването им в резервния жилищен фонд за срока на мандата е в противоречие с разпоредбата на Закона за общинската собственост, конкретно с разпоредбата на чл.45, ал.1 от ЗОБС /Доп. - ДВ, бр. 96 от 1999 г., изм., бр. 101 от 2004 г./ В резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от две години лица, относно срока на настаняване. Несъответствие на разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 от Наредбата, относно прекратяване на наемните правоотношения, поради неплащане на наемната цена или на консумативните разходи за повече от 6 месеца, безспорно е в противоречие с разпоредбата на чл.46, ал.1, т.1 от ЗОБС /изм. - ДВ, бр. 54 от 2008 г./ неплащане на наемната цена или на консумативните разноски за повече от три месеца, също относно срока.

Съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. Нормите на чл. 75, ал. 2 и чл. 76, ал. 1 и ал. 2 от АПК са идентични с тези на чл. 2, чл. 3, ал. 1, чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА, като прогласяват забраната да се уреждат с наредба обществени отношения, уредени вече с нормативен акт от по-висока степен. Законът е нормативният акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията, обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. За уреждане на другите отношения по тази материя законът може да предвиди да се издаде подзаконов акт. Наредбата като нормативен акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен.

Следователно нито ЗОБС, нито ЗМСМА не допускат с подзаконов нормативен акт на общински съвет да се дописват и други норми и правила, освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното и съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл. 4 АПК и принципът на правовата държава - чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

Безспорно общинският съвет като орган на местно самоуправление, е компетентен да приема норми за поведение, задължителни за физическите и юридическите лица на територията на съответната община, по въпроси, които не са от изключителната компетентност на други органи, но само в сферите, очертани в разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗМСМА. Европейската харта за местно самоуправление /ратифицирана със закон, приет от 37-о НС на 17.03.1995 г./ в чл. 3, т. 1 дава дефиниция на понятието „местно самоуправление” и като такава се разбира правото и реалната възможност за местните общности да регулират и да управляват в рамките на закона, на тяхната отговорност и в интерес на тяхното население, съществена част от обществените дела. Законът за местното самоуправление и местната администрация в чл. 17 определя именно тези рамки на закона, в които може да се осъществява местното самоуправление. В компетентност на местното самоуправление са всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в тяхна компетентност в сферата на: 1. общинското имущество, общинските предприятия, общинските финанси, данъци и такси, общинската администрация; 2. устройството и развитието на територията на общината и на населените места в нея; 3. образованието; 4. здравеопазването; 5. културата; 6. благоустрояването и комуналните дейности; 7. социалните услуги; 8. опазването на околната среда и рационалното използване на природните ресурси; 9. поддържането и опазването на културни, исторически и архитектурни паметници; 10. развитието на спорта, отдиха и туризма.

Конституционният съд в свое решение № 6/29.09.2009 г. по к.д. № 7/2009 г. сочи, че параметрите на местното самоуправление задължително се основават на законова уредба, която следва да е в съответствие с международните договори и чл. 3 от Европейската харта за местно самоуправление, като същността на местното самоуправление е правото и реалната възможност местните общности да регулират и управляват в рамките на закона. Съгласно чл. 4 от Европейската харта за местно самоуправление, основните правомощия на органите на местно самоуправление се определят от Конституцията или от закона. Независимо от това, тази разпоредба не е пречка за предоставянето на органите на местно самоуправление на правомощия за

специфични цели в съответствие със закона. Органите на местно самоуправление разполагат в рамките на закона с пълна свобода да поемат инициатива по всеки въпрос, който не е изключен от тяхната компетентност или предоставен на друга власт. Съгласно чл. 4, т. 4 от тази харта, правомощията, поверени на органите на местно самоуправление, поначало трябва да са пълни и неограничени. Оттук съдът прави извод, че обхватът на правомощията на общинския съвет като орган на местно самоуправление трябва да бъде максимално широк. В случая обаче, дори и да се наложи извод за наличие на законово определено широко правомощие на общинския съвет да уреди чрез приемане на наредба правоотношения свързани с общинската собственост, то това следва да е в рамките регламентирани с разпоредбите на ЗОБС.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспорените разпоредби на чл.5, ал.1, в частта“български“, чл.28, ал.1, чл.34, ал.1, т.1, чл.39, ал.1, т.1, чл.40, т.2 от Наредба за реда за управление и разпореждане с общински жилища, са материално незаконосъобразни, поради противоречие с норми от по-висок ранг, поради което ще следва да бъдат отменени на основание чл. 146, т. 4 вр. чл. 196 от АПК.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане от ОП ще следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 20 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ оспорените разпоредби на чл.5, ал.1, в частта“български“, чл.28, ал.1, чл.34, ал.1, т.1, чл.39, ал.1, т.1, чл.40, т.2 от Наредба за реда за управление и разпореждане с общински жилища, приета с решение № 99 по протокол № 17/31.03.2005г. на Общински съвет Бойчиновци.

ОСЪЖДА Община Бойчиновци да заплати на Окръжна прокуратура Монтана разноски по делото в размер на 20/двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

РЕШЕНИЕТО да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК след влизането му в законна сила.

Председател:

Членове: